ODRŽIVOST PRIJEDLOGA

DR. ESADA DURAKOVIĆA ZA PRIJEVOD BISMILLE KAO

"U ime Allaha svemilosnoga i samilosnog"

U Takvimu za 1997. u izdanju Rijaseta IZ-e BiH pojavio se napis dr. Esada Durakovića pod naslovom "0 nekim značajnim prevodilačkim greškama". Pošto je ovo interesantna tema i pošto je ovo prijedlog rijedak u svijetu, želim o njemu reći nekoliko riječi.

1. Odmah je uočljivo da je Duraković između zadnje dvije riječi Bismille postavio veznik (i) koji u kur'anskoj Bismilli ne postoji. Ova bespotrebna i nasilna interpolacija veznika ve po automatizmu mijenja smisao same Bismille. U ovom slučaju ona biva svedena na puko nabrajanje. Pri tome ona iz jednog intenzivnog oblika prelazi u pasivm, umrtvljeni oblik.
Kad su u pitanju prijevodi na strane jezike, ni u jednom od njih se niko nije usudio ubaciti izmedu dvije zadnje riječi Bismille nepostojeći veznik, jer su svjesni da bi time izgubili na intenzivnosti rečenog, a istovremeno bi učinili krivotvorinu ovakvim postupkom umetanja.
Takođe su redovito i obavezno riječi Allah, Milostivi i Milosrdni rastavljene zarezom.
Ovo jasno ukazuje da se proizvoljnosti ovog tipa ne smiju pojavljivati, te da je instaliranje nepostojećeg veznika u Bismilli krajnja nepromišljenost.

2. Drugo što je uočljivo jeste da su Svemilosni i Samilosni napisani malim slovima što je svojevrstan nazadak i degradacija i umanjivanje slave i počasti Allahu pa makar i velikim slovom Njegovog atributa. Rječnik bosanskog jezika je nasuprot ovome utvrdio da se Božja imena i Njegovi epiteti pišu velikim slovom.

3. Održivost riječi SVEMILOSNI
Pretpostavljam da je autor prijedloga ovakvog prijevoda riječi Er-Rahmaan želio ugraditi u nju više značenja i tako nehotice načinio grešku. Možda je to bilo pod uticajem ajeta koji kaže da milost Allahova obuhvata svaku stvar, pa je umjesto Milostivi nastalo (Sve)milosni. Glagol ima značenje:
- imati milosti, imati sažaljenja
- biti milostiv, biti sažaljiv, biti milosrdan, biti samilostan.
Shodno tome onaj koji je opisan ovim svojstvima može biti samo Milostivi, Milosrdni, Sažaljivi, Samilosni. Kad je u pitanju Bismilla radi se o epitetu intenzivnosti pa ovim glagolom opisani može biti samo NAJmilostiviji, NAJsažaljiviji, NAJmilosrdniji, a ne nikako (sve)Milostivi, (sve)Sažaljivi, (sve)Milosrdni, itd.
Dakle ovdje ne vidimo ni traga prefiksu koji je instaliran ispred Milostivi, jer njega ovaj in-finitiv a priori ne sadrži.
Arapske riječi Er-Rahmaan i Er-Rahim su intenzivni oblici koji se odnose na različite aspekte atributa Allahove milosti. Arapski intenzivni oblik je pogodniji za izražavanje AIlahovih atributa nego naš superlativ. Dakle intenzitet značenja postižemo komparacijom, u ovm slučaju superlativom. Ovo podrazumijeva

poređenje sa drugim bićima ili drugim mjestima i vremenima, obzirbm da nema bića kao AIlah. Milost po-drazumijeva šažaljivost i praštanje - sve ono što je jednom grješniku potrebno. Ali postoji milost koja jest prije nego što nastane potreba, milost koja teče od AIlaha, dž.š. svim stvorenjima.

Pogledajmo kako su neki od znamenitih svjetskih prevodilaca Kur'ana preveli Bismillu:
1) U ime Allaha, Krajnje milostivog, Naročito milosrdnog (Ahmed Usmani - Pakistan), 1994.
2) U ime Allaha, Najmilostivijeg, Najmilosrdnijeg (Pickfhall - Dacca, Lahore, Ravalpindi)
3) U ime Allaha, Najmilostivijeg, Najmilosrdnijeg (Jusuf Ali -Medina), 1991.
4) U ime Allaha, Najmilostivijeg, Najmilosrdnijeg (WOFIS -Tehran).
5) U ime Allaha, Najmilostivijeg, Najmilosrdnijeg, (Beirut - 1980).

Er-Rahman i Er-Rahim su hiperbolični oblici - ekspresivi intenzivnosti - s tim što je hiperbolizam u Er-Rahman veći nego u Er-Rahim. Nakon uvida u postupke svjetskih prevodilaca Kur'ana i Rječnik Kur'ana od Abdullaha Abbasa Nadvija, te značenja same riječi, kristalno je jasno da je prijedlog da se Er-Rahman prevede kao (Sve)Milosni apsolutno neodrživ i neutemeljen zbog dvije stvari:

a) zbog toga što je predlagač previdio da su riječi Er-Rahman i Er-Rahim ekspresivi intenzivnosti koji se na našem jeziku mogu izraziti kroz prefiks superlativa (naj), npr. na engleskom kroz most, extremely, excessively,
b) a ne pojmovi obuhvatnosti izraženi kroz prefiks (sve).

Za pojam obuhvatnosti doznajemo iz ajeta 7:156 koji kaže: "... A milost Moja obuhvata svaku stvar".
Zbog svega navedenog prijedlog prof. Durakovića valja odbaciti kao jedan eksperiment i jezičku akrobaciju.
Isto tako valja kazati da je Korkutov prijevod Bismille ispravan, kao što bi bio ispravan i prijevod: "U ime Allaha, Najmilostivijeg, Najmilosrdnijeg".

VIŠESTRUKOSTI ISTOKA I ZAPADA U KUR'ANU

"Gospodar dvaju istoka i dvaju zapada" (Kur'an, 55:17)
"Rastojanje dvaju istoka' (Kur'an, 43:38)
"Gospodar istoka i zapada", (Kur'an, 70:40)
"Gospodar istoka", (Kur'an, 37:5)

Istoci, šta su dva istoka i dva zapada?
Šta je rastojanje dvaju istoka? 0 navedenim ajetima možemo razmišljati na nivou vremensko prostorne pozicije, na galaktičkoj i međugalaktičkoj razini, na nivou planete Zemlje neraskidivo povezane sa matičnom zvijezdom Suncem, zatim u metaflzičkom svijetu i konačno na nivou jedne zemlje ili države.
Komentatori ovih ajeta su uglavnom prizemljem u Sunčev sistem na relaciji Zemlja - Sunce. Mi takoder ne možemo izbjeći ovu ograničenost, ali nas to neće

zaustaviti u razmišljanju. Posmatrano na galaktičkoj razini sa pozicije Zemlje, postoji bezbroj istoka i zapada - praktički onoliko koliko ima vidljivih zvijezda. Još je veći broj nevidljivih izlazaka i zalazaka. Jer se procjenjuje da makar polovina od ukupnog broja zvijezda naše galaksije ima planetarne sisteme koji su hladni i zbog toga nevidljivi.

Kad je o zvijezdana riječ, ovdje čine izuzetak zvijezde koje nikada ne izlaze niti zalaze, kruže oko sjevernog nebeskog pola, ali nikada ne zapadaju za horizont. Takav je primjer zvijezda sazviježda Velikih kola. S druge strane sa naših geografskih širina nikad nećemo vidjeti anticirkumpolare zvijezde koje su vidljive sa južne hemisfere i čije izlaske i zalaske ne vidimo. Takav je primjer galaktike pod nazivom Magelanovi oblaci.

Ako stvari posmatramo kroz godišnje kretanje Sunca, pod rastojanjem dvaju Istoka mogu se podrazumijevati dvije krajnje tačke izlazaka Sunca za vrijeme Ijetnog i zimskog solsticija. Izmedu ove dvije tačke postoji mnoštvo tačaka izlazaka i zalazaka Sunca, jer se ono svakog dana uzdiže sa nove tačke i zapada u novoj tačci. To su njegovi istoci i zapadi. Ovo pomjeranje Sunca u toku godine dovodi do promjene godišnjih doba na Zemlji i generiranja različitih vrsta ciklusa. Aktivnosti miliona Ijudskih bića uslovljene su i vođene ovim promjenama. Ova alternacija je takoder manifestacija Allahove moći i Njegova blagodat ljudima. Moguće tumačenje dvaju istoka i dvaju zapada je i to da Sunce samo dva puta u godini izlazi tačno na istoku i zalazi tačno na zapadu, a to je na dan proljetne ravnodnevnice 21. marta i jesenje ravnodnevnice 23. septembra kada je deklinacija Sunca jedanak nuli, - ali Allah najbolje zna!
Na slici je predstavljena godišnja promjena tačaka izlaska i zalaska Sunca. Za razliku od Zvijezda koje izlaze i zalaze u stalnim tačkama horizonta, Sunce u toku godine stalno mijenja te tačke. Ova pojava nastaje zbog promjene Sunčeve deklinacije. Gledano s površine Zemlje prividni put Sunca po nebeskom svodu u toku dana mijenja se kroz godinu. Ljeti se Sunce diže visoko nad horizont i duže ostaje nad njim nego zimi kad je nisko i kad dan traje mnogo kraće. Slika odgovara našim geografskim širinama (oko 44 stepena, sjeverno od ekvatora).

ODREĐIVANJE KIBLE RUČNOM BUSOLOM M53

(važi za BOSNU i periferiju!)

Prema časnoj knjizi Kur'anu jedna od temeljnih islamskih dužnosti muslimana je obavljanje namaza. Propis traži da vjernik u tom slučaju prsima bude usmjeren prema Ka'bi u Mekki čije su geografshe koordinate j=21°26' N, m=39°49' E.

Da bi to uradio on treba da se služi alamatima, znacima u prirodi boji su zapravo orijentiri.
Iz ajeta 2:139,144,145 se da izvući pojam šatr prema Mesdžidul-haramu. S obzirom da se ovaj izraz više puta ponavlja, to ukazuje na njegovu važnost. Ka'ba ili Mesdžidul-haram označena je u Kur'anu kao Kibla. Zavirimo li u rječnihe arapskog jezika, vidjećemo da kibla (Kur'an, 2:136.138,139,140) označava fokus, žarište, cilj, tamo gdje sve oči gledaju, objekat interesa, što ona za muslimane i jeste, a dopunjena sa pojmom mesabeh (Kur'an, 2:125) potpuno zaokružuje viziju Ka'be kao centra oko kojeg se okreće cjelokupan život sljedbenika Islama. Mesabeh označava mjesto na koje se vraća, mjesto susreta, utočište.

Ka'ba je, dakle, centar svijeta za muslimane. Bila u prošlosti i ostaje do Dana kijameta. Sve oči uprte su prema njemu. Sve čežnje usmjerene na dolazak u taj centar.
Zbog svega navedenog vidljivo je da je od primarnog značaja za muslimana da odredi pravac (šatr) fokusa (kible), koji je mjesto susreta (mesabeh), sagrađenog u obliku kocke (ka'ba), a pomoću odredenih orijentira (alamat).

KOMPASI - BUSOLE
Najjednostavniji približan način određivanja pravca Kible je pomoću busole. Danas postoji više vrsta busola različitih proizvodača, koje imaju ugravirane različile podjele na osnovnom krugu. Nama bi svakako najviše odgovarala busola

sa podjelom u lučnim stepenima (pun krug = 360 stepeni). Međutim, u praksi imamo najčešće podjelu u gradima ili u hiljaditim. Kod podjele u gradima pun krug je izdijeljen na 400 jednakih dijelova pri čemu oznaka 5 na busoli predstavlja 45 stepeni. Oznaka 20 predstavlja 180 stepeni, oznaka 25 predstavlja 225 stepeni itd. Busole ovog tipa najčešće su japanske proizvodnje, a mogu se naći u zemljama islamskog svijeta.
U uputstvima koja idu uz ove busole stoji da je pravac Mekke na oznaci 25, što ustvari predstavlja jugoistočni pravac u odnosu na geografshi položaj Bosne i Hercegovine. Kod podjele u hiljaditim, a to je slučaj kod busole M53, pun krug je podijeljen na 6400 jednakih dijelova, pri čemu oznaka 16 na busoli predstavlja 90 stepeni, oznaka 32 predstavlja 180 stepeni, oznaka 40 predstavlja 225 stepeni lučnih.

PRAKTIČNI NAČIN ODREĐIVANJA KIBLE RUČNOM BUSOLOM M53
Za provođenje ove procedure potreban je minimum znanja iz orijentacije ručnom busolom, a postupak je slijedeći:
1. dovesti podiok 40 na zarez busole:
2. zaokretati busolu tako da bijeli krak magnetne igle dođe na zarez busole, i
3. pogledati na crnu liniju: ona pokazuje kiblu prema oznaci J na podionom brugu. Dakle, to je taj smjer u kojem se treba okrenuti pri klanjanju.
4. Ovim je traženje pravca Ka'be završeno.

Ako je potrebno udariti temelje novoj džamiji, ručna busola M55 biće dovoljna.

Ako je potrebno iskopati kabr, onda njegov pravac leži na zamišljenoj liniji I-Z na busoli u odnosu na liniju Mekke, pri čemu se mejjit polaže tako da mu glava dođe prema oznaci Z na busoli.

NEUTRONSKE ZVIJEZDE - PULSARI
Tumačenje Kur'anskih ajeta 86:1,2,3

Približimo se Kur'anu!
Sura Et-Tarik počinje neobičnom zakletvom:

86:1. Tako mi neba i Onog koji udara,
86:2. A šta znaš ti šta je Taj koji kuca,
86:3. Zvijezda prodorna!

U rječnicima arapskog jezika naći ćemo da *tarik* označava onog koji kuca, koji udara, koji kuje, lupa.
Nedžm označava zvijezdu.
Sakib označava onog koji buši, prodire, prožiže, koji bljeska, koji zasvijetli.

Allah dž.š. se dakle zaklinje zvijezdom (nedžm), koja proizvodi impulse nalik na udare ili kucanje (tarik), istovremeno odašiljući gigantske bljeskove svjetlosti, radio talasa, gama ili X zraka (sakib)!
Znamo koliko i kako su prodorni gama zraci, X zraci, radio talasi i svjetlost!
Kakva je to zvijezda koja se tako ponaša?
Ovakva svojstva astronomi pripisuju samo *neutronskim zvijezdama.* Neutronske zvijezde se odlikuju velikom gustoćom i strahovito velikim brzinama rotacije, od

jednog obrtaja u nekoliko sekundi do jednog obrtaja u 1,56 milisekundi! Takve zvijezde nazivaju se *pulsari!* Iz dva magnetna pola pulsara izbija mlaz čestica ispod brzine svjetlosti. Ove čestice proizvode veoma močni mlaz svjetlosti, radio talasa, X ili gama zraka. Taj mlaz sječe nebo kao svjetlo na svjetioniku. Magnetna i rotaciona osa pulsara se ne podudaraju! Svaki put kada ovaj zrak (bilo kao svjetlosni snop, radio talas, gama ili X zrak) pogodi Zemlju čuje se precizan puls radio buke koja liči na kucanje (tarik) ili udaranje močnog nebeskog sata praćenog grmljavinom!
Čuvši ove udare svojim ušima bio sam zapanjen i uvjeren da bi se zaista prva tri ajeta sure Et-Tarik svakako mogla odnositi na izuzetne kosmičke objekte pulsare! Naime, ako se putem interneta priključite na jednu od opservatorija koje su velikim radio teleskopima snimile ovo kucanje neutronske zvijezde i sami ćete biti iznenađeni frapantnim saglasjem citiranih ajeta sa ponašanjem pulsara!
Kad bi se naša zvijezda Sunce kojim čudom zgusnula kao neutronska zvijezda na tijelo prečnika 10 km, njena brzina rotacije povećala bi se 5 milijardi puta, odnosno obrtala bi se 2000 puta u sekundi!
Najenergetskiji pulsar otkriven je u Rakovoj maglini. On se obrće 30 puta u sekundi i jako je magnetiziran. Zbog toga on djeluje kao nebeska energetska stanica čiji vjetar odašilje dovoljno energije da čitava Rakova maglica svijetli u gotovo svom spektralnom području.
Najbrži su radio pulsari. Tako se pulsar PSR1937+21 okrene preko 360 puta u sekundi! Smatra se da ove pojave emitovanja prodornog svjetlosnog ili radio bljeska uzrokuje stalni pad materije sa susjedne zvijezde, na način kao kad bismo već rotirajući globus udarali (tareka) prstom održavajući mu tako brzinu vrtnje!

Ranija tumačenja ajeta 86:1,2,3
U svom komentaru Jusuf Ali (čiji se prijevod Kur'ana na engleski sada najviše koristi na religijskim internet news grupama) kaže da postoje velika razmimoilaženja o tome na što bi se mogla odnositi ova tri ajeta. Neki komentatori misle da je ovdje riječ o Večernjači ili Jutarnjoj zvijezdi (Venera, Danica), neki da je to planet Saturn, zvijezda Sirius, zvjezdani skup Plejade ili zvijezde padalice.
On takođe smatra da je najpriličnije riječ "tarik" uzeti u značenju "zvijezda" u kolektivnom i generičnom smislu, jer zvijezde eto sjaje svaku noć u godini i njihov sjaj prodire kroz tamu noći.
Treba napomenuti da su lutanja prisutna i kod drugih komentatora Kur'ana.

Održivost ovakvih tumačenja
Osnovni kriteriji

Osobine nebeskog objekata spomenutog u ajetima 86:1-3 jesu da on:
1) kuca (udara, tuče),
2) da je to zvijezda,
3) da buši, prodire, prožiže.

Nijedna od planeta Sunčevog sistema ne može zadovoljiti kriterije koji su definirani samim ajetima, jer
- ni jedna od planeta ne proizvodi pulsacije nalik na kucanje, udaranje,
- jer niti Danica (Venera, Večernjača) isto kao ni Saturn nisu zvijezde, nego su hladna nebeska tijela
-jer ni jedna od planeta nema tako snažna zračenja (kako u području svjetlosti, tako i u području emisije radio talasa, X ili gama zraka) da bi bila interesantna.
Što se tiče Sirijusa on je zvijezda koja je u biti ista kao i milijarde drugih zvijezda visokog sjaja.
Zvjezdani skup Plejade takođe ne ispunjava ove kriterije samim tim što je u

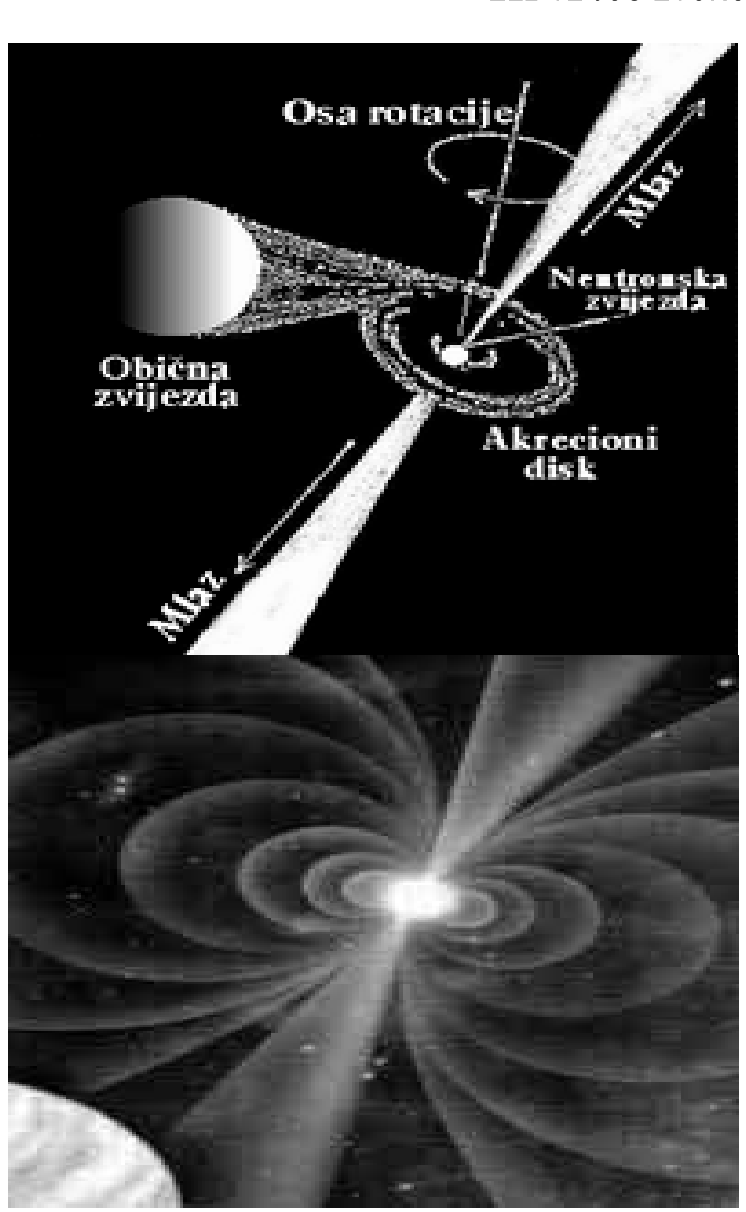
pitanju više grupisanih zvijezda karakterističnog izgleda tako da mi vidimo na nebu njihovu “združenu svjetlost.”
Ono što u našim prilikama nazivamo “zvijezdama padalicama” uopće nisu zvijezde nego mali komadi kosmičkog materijala veličine zrnca pijeska ili nešto veći, koji izgaraju kada ulete u Zemljinu atmosferu zbog trenja sa zrakom, razvijajući pri tome intenzivnu svjetlost.

A Allah najbolje zna!

ČUJTE UDARE (KUCANJE) NEUTRONSKE ZVIJEZDE !

1) KUCANJE (UDARI) NORMALNOG PULSARA ! 1
2) KUCANJE (UDARI) BRZOOOOOG PULSARA ! 2

ŽELITE JOŠ ZVUKOVA PULSARA

NEBO KOJE VRAĆA

Tumačenje kur'anskog ajeta 86:11

Tema ovog rada je tumačenje ajeta 86:11 koji je dat u formi zakletve i koji glasi: "Wessemai zatirredži' ......", što znači "Tako Mi neba punog vraćanja..." (Kur'an, 86:11-12) Kao što je vidljivo zakletva se sastoji od "neba" i jedne njegove veoma važne osobine, a to je sposobnost vraćanja (redž'un) ili okretanja stvari u suprotnom pravcu. Ajet ne kaže "Tako mi neba kišnoga", (Wessemai zatil metar) niti "Tako mi neba punog kiše."

Da je Allah dž.š. htio On bi to rekao, ali nije. Razloge možemo shvatiti tek u naovije vrijeme kada je nauka dovoljno uznapredovala u spoznajama o Zemljinoj atmosferi i njenoj ulozi u očuvanja života na Zemlji. Kada su rani komentatori Kur'ana objašnjavali navedeni ajet, mislili su da nebo vraća kišu. "Redžussema' " je za njih bila kiša. To je bilo apsolutno tačno. Jedan od najznačajnijih fenomena u našem životu je ono što mi nazivamo vodeni ciklus, ili hidrogeološki ciklus. Znamo da se pod utjecajem Sunca voda isparava iz otvorenih vodenih masa kao što su mora i okeani, i diže se u obliku vodene pare u donje slojeve atmosfere, koja je poznata kao troposfera. Troposferski sloj izdignut je 13-15 km iznad nivoa mora, ali to rastojanje varira u zavisnosti od klimatske zone. Allah dž.š. je dao ovoj zoni karakteristiku postepenog hlađenja. Kako se ide ka njenim višim slojevima.

Postaje sve hladnuje i hladnije dok temperatura ne dostigne -80 stepeni C i to je jedin i način pomoću kojega se vodena para, podignuta sa površina mora i okeana, kondenzuje i vraća na Zemlju. Da taj atmosferski sloj nema osobinu hlađenja, voda koja je isparila bila bi izgubljena već u trenutku samog isparenja. Zbog toga je jedan od najfenomenalnijih aspekata našega planeta vodeni ciklus. Voda koju nebo "vraća" na Zemlju od izuzetnog je značaja. Vodeni ciklus jako je precizan i dobro je izbalansiran između kopna i mora. Stepen isparavanja iz mora i okeana mnogo je veći od onoga što donose padavine, a na kopnu je obrnuto, stepen isparavanja sa kontinentalnih masa daleko je manji od padavina koje prima. Na taj način je dobitak i gubitak vode izbalansiran. Ovaj vodeni ciklus je jedna od najistaknutijih karakteristika naše planete, jer je takođe poznata kao plava planeta u Sunčevom sistemu, koja je obogaćena i natopljena velikom količinom vode. Sada znamo razloge što se Allah dž.š. kune nebom punim vraćanja, jer smo shvatili da u nebu postoji višeslojna zaštita Zemlje. Spomenuti atmosferski slojevi vraćaju na Zemlju sve korisne forme materije i energije, a u vanjski prostor vraćaju sve štetne oblike materije i energije. Tako nebo ne vraća samo kišu, nego i druge stvari. Iznad atmosfere je ozonosfera, odnosno ozonski sloj. To je sloj u kojem se kisik i dalje pojačava, a sloj se nalazi na visini od 25 km iznad nivoa mora. Allah dž.š. šalje radijaciju koja nam dolazi sa Sunca i iz vanjskog kosmosa. Bez upijanja ultravioletnih zraka život na Zemlji ne bi bio moguć. Ovaj oblik "redž-a" je oblik vraćanja štetnih stvari u vanjski kosmos. Takođe znamo da dva sloja, troposfera i ozonosfera, ne reflektuju na Zemlju samo kišu, nego takođe i razne vrste energija i čvrste čestice, koje su vrlo važne za stanovništvo Zemlje. Vraćaju se i toplotni talasi koji su emitirani sa Zemlje. Vraćaju se i čvrste čestice koje su odgovorne za bjelinu dana u kojoj uživamo zbog višestruke refleksije Sunčeve svjetlosti o njihove vanjske površine. Iznad ozonosfere nalazi se jonosfera, jonizirani sloj koji nam vraća emitovane radiotelevizijske i telekomunikacijske talase nazad na Zemlju. Zbog takvog

odbijanja (refleksije) radiotalasa možemo slušati radiostanice sa suprotne hemisfere. Bez jonosfere ne bi bilo radija, televizije i telekomunikacija. Sposobnost neba da vraća nije bila poznata sve do otkrića radiotalasa. Iznad jonosfere nalazi se ono što nazivamo Van Allenovi pojasevi; dva koncentrična pojasa veoma tanka na polovima, veoma raširena na ekvatoru.

Navedeni pojasevi odgone kosmičke čestice koje fantastičnim brzinama putuju prema Zemlji i koje bi bile smrtno opasne za život na Zemlji. Iznad Van Allenovih pojaseva nalazi se magnetosfera, sfera koja takođe djeluje kao zaštitna barijera za život na Zemlji, odbijajući najveći dio kosmičkih čestica koje putuju prema nama. Riječ "redž' " je zbog toga zaista čudesna, obzirom da Kur'an samo sa jednom riječju opisuje sposobnost neba da na našu planetu vraća korisne oblike materije i energije, ali da u vanjski kosmos odbija štetne oblike, štiteći na taj način život na Zemlji. To je razlog zašto je Allah dž.š. u svom vječnom znanju i mudrosti upotrijebio riječ "redž' " (vraćanje), a ne "metar" (kiša) .
Literatura:
1. Mlivo Mustafa, "Kur'an sa Prijevodom, Komentarom i Mufehrisom", Treće neobjavljeno izdanje,
2. Prof. Zagloul El-Naggar, "Scientific Signs in the Qur'an".

MORE NA VATRU NALOŽENO RASPUKLA ZEMLJA

Prijevod i tumačenje ajeta 52:6 sure Et-Tur.

U suri Et-Tur (Kur'an, 52:6) Allah, dž.š, izriče zakletvu:

"We-l-bahri-l-mesdžur" što znači
"Tako mi mora na vatru naloženog."

Ključna riječ u ovom ajetu jeste mesdžur, što može značiti naložen (na vatru), potpaljen ili napunjen, nabujao (more). U ovom razmatranju opredjeljujemo se za prvo značenje ove riječi a razloge ćemo prezentirati u tekstu. Jezgro planete Zemlje veoma je vruće i izloženo je visokim pritiscima. Izvan tog područja nalazi se užareni žilavo-tečni materijal na kojem pliva Zemljina kora, debljine između 5 i 70 kilometara. U usporedbi sa zemljinom kuglom, nije deblja od ljuske jabuke. Taj užareni žilavo-tečni materijal ispod litosfere (čvrste Zemljine kore) zove se astenosfera i debeo je više stotina kilometara. Od jezgre Zemlje toplota se transferira prema njenim vanjskim slojevima. Užarena magma kôla ispod Zemljine kore potaknuta bržom rotacijom jezgre od vanjskog sloja Zemlje, te zagrijava dna mora i okeana, često probijajući podmorje kroz raspukline u zemljinoj kori i izlivajući se po morskom dnu.

Gore citirani ajet veoma slikovito opisuje stanje kakvo jest: užarena masa astenosfere je vatra, a mora i okeani iznad te vatre njoj su izloženi (na nju naloženi). Kad su se naučnici spustili u more da prouče srednjookeanske grebene, ustanovili su da su oni sačinjeni od vulkanskih stijena. Takođe su pronašli da postoji mreža rasjelina koje presijecaju planetu, a iz kojih izbija magma, pri temperaturama koje prelaze 1000 stepeni C što je rezultat toga što su mora i okeani stvarno izloženi vatri (užarenoj astenosferi). Ovo je činjenica, koja je našem znanju postala dostupna tek u kasnim šezdesetim godinama dvadesetog vijeka. Ranija tumačenja Voda i vatra nepomirljive su, voda gasi vatru, a vatra

tjera vodu da isparava, tako da je nemoguće na jednom mjestu imati i vatru i vodu. Zbog toga su rani komentatori Kur'ana u prvom redu smatrali da se citirani ajet vjerovatno odnosi na ahiret, zadnji dan, jer postoji ajet koji kaže: **"Weiza-l-biharu sudždžiret",** što znači: "Kad mora budu zapaljena". Ali, kontekst zakletve u suri "Et-Tur" u vezi je sa stanjem kakvo je sada. Odmah treba reći da se to ne može odnositi na ahiret, nego na postojeću situaciju. Oni su, zatim, počeli tragati za drugim značenjem riječi mesdžur, drugačijim od onoga "naložiti na vatru". Ta riječ je "sedždžere" , a ona može značiti "mela we keffa" (napunjeno vodom bez prelaska na kopno). Ovo je djelimično tačno, jer imamo mnogo primjera u historiji naše planete, kada su mora zahvatala više kopna nego danas. Takođe znamo da je maksimalna količina svježe vode uskladištena u formi ledenih kapa na polovima Zemlje, kao i na vrhovima visokih planina.

Ovoj ogromnoj količini svježe vode ne treba više od 4 do 5 stepeni C da se istopi, a 4 do 5 stepeni C ne predstavlja ništa značajno u klimatskim promjenama planete. Ako bi se te ledene kape istopile, nivo vode mora i okeana mogao bi se podići za 100 metara, a to bi bilo dovoljno da potopi većinu današnjih civilizacija koje leže blizu morskih obala. Komentatori su zato kazali da značenje "el-bahri-l-mesdžur" nije "mora naložena" , nego "more vodom napunjeno, koje ne prelazi na kopno". Interesantno je spomenuti da bosanski prevodioci, uglavnom na isti način prevode ovaj ajet, u smislu napunjenosti mora vodom. ("Tako mi mora napunjenog"). Takav prijevod teško je održiv zbog proste logike, jer ako postoji more to znači da u njemu mora biti voda. More ne može biti prazno! Ako je more prazno, onda ono ne postoji! Obavezni smo dakle o značenju ovoga ajeta razmišljati na posve drugačiji način, način u čijem će argumentiranju glavni oslonac biti saznanja o građi naše planete i procesima koji se odvijaju ispod njene površine.

ZEMLJINE RASPUKLINE

Prijevod i tumačenje ajeta 86:12 sure Et-Tarik.

U dvanaestom ajetu sure 86 Allah dž.š. izriče zakletvu: "We-l-erdi zati-s-sadi", što znači "Tako mi Zemlje pune raspuklina". Bosanski prevodioci Kur'ana citirani ajet ovako prevode:
Čaušević-Pandža: "I tako mi Zemlje koja se rastvara (i iz koje niče)."
Korkut: "I Zemlje koja se otvara da rastinje nikne."
Karić: "I Zemlje koja se rastinju otvara."

Ključna riječ u ovom ajetu je sadea i ona znači pukotina, rasjelina, raspuklina. Odmah se da zapaziti da se u ajetu ne spominje nikakvo otvaranje Zemlje, ne spominje se nikakvo rastinje i ne spominje se nikakvo nicanje. Ajet je, ustvari, konstatacija ili iznošenje činjenica u vezi sa postojećim stanjem Zemljine kore. Rani komentatori Kur'ana to su mogli shvatiti samo u smislu pucanja tla da bi iznikla biljka. Jednom, kad bacite sjeme u zemlju, a potom zalijete vodom, iz zemlje će izbiti mladica, onoga šta ste posijali, u svojoj punoj ljepoti. Sposobnost mladice da sama iznikne je čudo samo po sebi. Ipak, pucanje tla, da bi iznikla biljka samo je jedan od aspekata značenja "zemlje pune raspuklina".

Nakon drugog svjetskog rata, u potrazi za mineralima, naučnici su se spustili na dna mora i okeana. Na njihovo iznenađenje, ustanovili su da najveće dubine okeana nisu u centru, kao što se ranije vjerovalo, nego na periferijama, a da su najplići dijelovi okeana i mora u sredini. Dalja istraživanja otkrila su da je vanjski

kameni sloj Zemlje na mnogim mjestima raspuknut i da se te raspukline i usjeci kreću u pravcu sjever-jug i istok-zapad, u svim pravcima i da su dugačke desetine hiljada kilometara i duboke 60 do 150 kilometara po čitavoj debljini kamene Zemljine kore. To omogućava rastopljenoj magmi ispod litosfere da dopre do dna mora i okeana.

Iz tih pukotina ističe lava na površinu, gradeći planine usred mora, poznate kao srednjeokeanski grebeni. Najveći vrh na Zemlji je Mont Everest, čiji je vrh 8.812 m iznad nivoa mora. Međutim, na dnu okeana postoje uzdignuća, koja se dižu u visinu i preko 11 km. Jedna od glavnih karakteristika naše planete jesu njene raspukline. Na tim raspuklinama sudaraju se kontinentalne ploče i međusobno taru izazivajući zemljotrese i vulkanske erupcije. One omogućavaju enormnim količinama rastopljenog stijenja da ističu i prave srednjookeanske grebene. Da Zemlja nema ovih raspuklina koje omogućuju prenos toplote iz unutrašnjosti prema Zemljinoj kori, život na Zemlji bio bi praktično nemoguć. Čovjek se može zapitati kako je Poslanik, a.s, mogao znati te činjenice, obzirom da nikada nije bio na moru. Kako bi on to mogao znati, da ga nije obavijestio Allah, Stvoritelj? I zašto se Kur'an osvrće na činjenice koje su u vrijeme njegove objave bile nepoznate, a i za stoljeća koja će doći? Allah je, u Svome vječnom znanju, znao da će doći vrijeme kada će naučnici otkriti ove činjenice, a onda shvatiti da je Kur'an riječ Njegova i da je Muhammed, a.s, pečat Njegovih poslanika.

Literatura:
1. Mustafa Mlivo: "Kuran, Prijevod Kurana, Tefsir, Mufehris", treće neobjavljeno izdanje 2. Prof. Zaghloul El-Naggar: "Scientific signs in the Qur'an"

OZONSKE RUPE I OZONSKI ZAŠTITNI SLOJ

Tumačenje kur'anskog ajeta 18:90

Vjerovatno smo svi čuli kako ljudi govore o ozonskim "rupama" u atmosferi naše planete. Tanjenje ozonskog sloja i rupe u njemu izazvale su ozbiljnu zabrinutost. Sunce kao i svaka druga zvijezda zrači u širokom području talasnih dužina. Vidljivi talasi, koje nazivamo Sunčevi zraci, su samo dio te radijacije, a oni leže između ultraljubičastih i infracrvenih zraka. Sunce rakođe zrači i na većim talasnim dužinama koje ljudsko oko ne može vidjeti, a to je područje infracrvenih i radio talasa, a takođe i u području kraćih talasnih dužina od onih koje mi možemo vidjeti, kao ultravioletni, x zraci i gama zraci. Ti kratki talasi (x i gama zraci) u potpunosti bivaju blokirani u gornjim slojevima Zemljine atmosfere, dok većinu ultravioletnih zraka apsorbuje ozonski sloj. Samo mala količina ultavioletnih zraka može prodrijeti.

Šta je ozon? Ozon je plavičasti gas koji je štetan za udisanje. Sastavljen je od tri atoma kisika. Različite vrste ultraljubičastog zračenja koje proizvodi Sunce konstantno proizvode i uništavaju ozonske molekule. Normalno, proizvodnja i razaranje balansira tako da je količina ozona u bilo kom datom vremenu dosta stabilna. Šta je to ozonski sloj? Ozonski sloj je jedan gigantski zaštitni kišobran stvoren od sloja ozona koji obavija Zemlju. Taj sloj je debljine oko 20 kilometara, a nalazi se na 15-35 km iznad Zemljine površine u gornjoj atmosferi (stratosferi). Ozon se nalazi u svim slojevima atmosfere, a najviše ga je u stratosferi oko 90%. Čak i mala koncentracija ozona igra značajnu ulogu. Ultravioletno zračenje može oštetiti ćelije živih organizama, ljudi, životinja i biljaka. Dok male doze ovog

zračenja rezultiraju kao opekotine od Sunca, dotle veće doze mogu izazvati katarakte ili rak kože, a mogu uticati i na rast biljaka. Nalik na dobre sunčanice, ozonski sloj djeluje kao prirodni filter, blokirajući većinu štetnih ultraljubičastih Sunčevih zraka. Razaranje ozona uzrokovano je kompleksnim hemijskim reakcijama uključujući hlor i brom. Mada se mala količina ovih elemenata prirodno nalazi u stratosferi - npr. hlor proizvode vulkanske erupcije - najveće uništenje ozona uzrokavale su u zadnjih 20 godina hemikalije koje su proizveli ljudi. Detaljni sastav Zemljine atmosfere i otkriće ozonskog sloja dogodilo se mnogo stoljeća poslije objave Kur'ana, pa ipak Kur'an spominje ovu zaštitu od Sunčevih zraka.
Tumačenje ajeta 18:90
"Dok - kad stiže izlazištu Sunca,
nađe ga izlazi nad ljudima kojima nismo od njega načinili štit."
(Kur'an, 18:90)

Iz citiranog ajeta se da izvući 5 zaključaka:
1.Riječ štit ukazuje da od Sunca dolazi nešto štetno, jer da nema te štete, ne bi bilo potrebe za zaštitom.
2.U ranijim tumačenjima Kur'ana uzimalo se da riječ štit označava planine ili brda, ali planine i brda nas ne štite od štetnog djelovanja Sunčevih zraka, izuzev kada bi čitav život proveli unutar njih.
3.Ajet pokazuje da su ljudi koji su spomenuti u njemu, a koji nemaju štita, ustvari, izuzetak i da ostatak svijeta ima taj štit.
4.Riječi "nismo načinili štit" pokazuju da je taj štit prirodan (Božiji), a ne ljudski. Ovo automatski eliminiše sugestiju da bi to mogle biti kuće ili nešto što je napravio čovjek.
5.Ajet ukazuje na prisustvo ljudi na tom mjestu i da to mjesto ili ta zona, nije zaštićena.
Ovo je u skladu sa sadšnjim znanjem, vezanim za postojanje rupa u ozonskom sloju. Općenito se smatra da su te rupe odvajkada postojale. Stvar je poprimila iznenada dramatičan tok, zbog toga što se veličina ovi rupa povećava kao rezultat čovjekovog onečišćenja planete.

"Kur'anska astronomija"

Neka zapažanja o knjizi

autora **Adnana Šerifa**

Jako sam se obradovao kada sam primjetio i kupio ovu knjigu u Sarajevu računajući da ću u njoj naći nešto novo, poučno i interesantno. Sam naslov knjige ima neodoljivu privlačnost. Teme koje su u njoj izložene, također.
Pri čitanju knjige sam primijetio da neke stvari ne leže i sa kojima se ne mogu složiti. To se prije svega odnosi na neku autorovu "naučnu" argumentaciju koja nije tačna, što me je razočaralo. U donjem tekstu sam izdvojio naročito problematična mjesta u knjizi koja bi u slijedećem izdanju (ako ga bude) trebalo ispraviti.
A = autor Adnan Šerif
M = Mustafa Mlivo
Strana 25:
A: Gravitacija okreće zvijezde oko galaksija.
M: Zvijezde su sastavni dio galaktike, a ne izvangalaktički objekti, tako da je trebalo reći da zvijezde rotiraju oko centra galaktike, itd.A: Gravitacija okreće galaksije oko sazviježđa.
M: Pogrešno shvaćeni pojmovi sazviježđa i galaksija. Galaksije se ne okreću oko sazviježđa. Sazviježđa su zvjezdane skupine koje su sastavni dijelovi naše

galaksije Mliječne Staze. Sve što vidimo golim okom to su zvijezde naše galaktike (naše nebo). Ne može se dakle govoriti da se neka druga kalaksija okreće oko skupine zvijezda u našoj galaksiji.Strana 27
A: Sazviježđe svojom masom održava skupove galaksija.
M: Zabluda kao gore. Naša sazviježđa ne sadrže nikakve galaksije, ali se druge galaksije teleskopima mogu vidjeti kroz naša sazviježđa. Ponavljam: Druge galaksije nisu sastavni elementi naših sazviježđa koja su dijelovi naše galaktike ... Skupovi galaksija tvore galaktička jata ... a to je opet sve izvan naše galaksije i njenih sazviježđa. Strana 32:
A: Svjetlost se pojavila 300.000 godina nakon nastanka kosmosa!
M: Zar je moguća explozija bez svjetlosti? Ovdje mislim da je autor zamijenio teze kod komentara ajeta o tome kako su noći učinjene mračnim, a dani svijetlim. Sadašnji mrak kosmosa ne treba vezati za Big Bang direktno. Big Bang je morao biti bljesak! Svemir se širio. Pri pojavi čovjeka dovoljno se proširio da na noć i dan Zemlje utiče samo jedna zvijezda - Sunce. Dakle svjetlost drugih zvijezda je postala beznačajna za čovjeka na Zemlji. Da je ona značajna, ne bismo imali noć.
Svjetlost je dakle bila ODMAH (zar i Allah nije svjetlo nebesa i Zemlje?), a širenjem svemira stvorili su se uslovi za dan i noć i za postojanje čovjeka na Zemlji.Strana 34:
A: Citira ajet: "... kako smo stvorili svijet, tako ćemo ga i uništiti."
M: Pogrešan prijevod ajeta. Treba: "Kao što smo počeli prvo stvaranje, ponovićemo ga." Ne govori se dakle direktno o uništenju postojećeg svemira, nego o tome samo možemo izvuči zaključak.Strana 51:
A: "Tako mi neba i Danice .....
M: Pogrešan prijevod ajeta 86:1,2,3. Doslovan prijevod glasi:
"Tako mi neba i onog koji udara!
A šta znaš ti šta je to što udara?
Zvijezda prodorna!"
Ovdje se radi o brzorotirajućim neutronskim zvijezdama (pulsarima) koje u radio spektru emituju udare. Ovo zahtijava opširniji komentar i njega možete naći na mojoj WEB stranici kao i čuti udare:
http://quranm.hypermart.net/
Strana 53:
A: "i Zemlje koja se otvara da rastinje nikne."
M: Pogrešan prijevod! Treba: "Tako mi Zemlje pune raspuklina."
Većina prevodilaca prevodi i tumači kao da se ovdje radi o cijepanju zemljine površine kad izbijaju mladice bilja. Ovdje mislim da se radi o jednom drugom fenomenu koji se događa na okeanskom dnu, rasjelinama i raspuklinama kroz koje izbija usijana lava i raspuklinama kojima se taru kontinentalne ploče. O ovome sam pisao u jednom od brojeva lista "Novi Horizoniti."Strana 55:
A: Nevidljivi konopci okupljaju galaksije....
M: Gravitacija nije konopac ....Strana 60:
A: Veliki kamen ... padao do visine 60 km ... nije se sudario sa zemljom nego se kod kanadskih granica vratio u svemir.
M: Kao da je autor pisao bajkicu za dječicu. Kamen iz svemira došao do kanadskih granica .. i šta onda .. izgleda da se predomislio pa se vratio u svemir. Nemoguća predstava!
Trebalo je jednostavno kazati da je taj meteor promašio Zemlju ...Strana 60:
A: Milioni tona gvožđa dnevno padaju na Zemlju.......
M: Do sada nisam pročitao apsurdniju tvrdnju! Pa i mala djeca znaju da je to netačno, inače bismo se trebali bojati da nas ne klapi odozgo po glavi koja tona gvožđa svake minute. Masa meteora prve zvijezdane veličine je svega nekoliko miligrama, dakle gvožđe ne pada tek tako s neba.
Ovaj ajet zaslužuje opširniji komentar.
Strana 89:
A: Brzina rotacije Zemlje na polovima je 1500 km/h.

M: Netačno! Pošto je radijus rotacije na polovima nula, onda tu nema nikakve brzine rotacije.Starna 90:
A: Kaže da je obim Zemljine godišnje putanje 9.600 km i da svaki dan pređe 2.400.000 km !
M: Netačno! Ovo znači da za godinu pređe 365x2.400.000 km, a ne 9600 km, JEL DA?Strana 93:
A: Jedino Zemlja ima kosu rotaciju! (23,45 stepeni)
M: Netačno! Nagetu osu rotacije u odnosu na ravan svoje ekliptike imaju i ostale planete, a priklon ekvatora prema ekliptici je slijedeći: Zemlja 23,45 stepeni, Mars 23,98 stepeni, Venera 177,3 , Jupiter 3,12 , Saturn 26, 78 stepeni, itd.Strana 98:
A: Platonska godina je 26.000 godina, a na 99. strani stoji da je to isto ni manje ni više nego 258.000 godina !
M: Recimo da je jedna nula slučajno viška na 258.000 godina.
Strana 101:
A: Autor razvija tezu da je Zemlja elipsastog ili jajastog oblika.
M: Oboje je pogrešno ! Elipsa opisuje nešto dvodimenzionalno, a ne prostorno, pa bi autorova argumentacija bila daleko jača da je rekao elipsoid. Zemlja također nije ni jajastog oblika !
Uzmimo jaje i u imaginaciji povucimo osu uzdužno. Zarotirajmo jaje i pogledajmo. To nije Zemlja jer je po osi razvučena, a kao što znamo slučaj s planetom Zemljom (i sa svim drugim planetama) je obrnut. Ako osu povučemo poprečno pa zarotiramo, u ovom slučaju smo još gore pretpostavili. Kur'an ne smije sadržavati nikakvu netačnost - zato treba znati objasniti situaciju onima koji još uvijek tvrde da je zemlja jajastog oblika. ZEMLJA JE DAKLE BLAGO SPLJOŠTENI SFEROID (RASTOJANJE IZMEĐU POLOVA MJERENO NA NIVOU MORA, MANJE JE OD PREČNIKA ZEMLJE NA EKVATORU)Strana 104:
A: Mars rotira pod pravim uglom !
M: Netačno. Ako pogledate u astronomske tablice sa orbitalnim elementima planeta vidjećete da Mars ima priklon prema ekliptici 23,98 stepeni (skoro isto kao Zemlja, 23,45 stepeni).

Napomena I:

Ima tu još niz netačnosti, ali opisane stvari neka budu dovoljne za sada.
Knjiga sadrži dosta nekonevencijalnih izraza ili izraza koji nisu primjereni za naučnu oblast o kojoj se govori, što upućuje ili na autorovo loše poznavanje tema ili na nesnalažljivot prevodioca u ovoj materiji. Stiče se dojam da je knjiga pisana radi toga da se napiše i obzirom na mnoštvo sumnjivih i spornih stvari, možda bi bilo bolje da se nije ni pojavila.

Napomena II:

SVE ŠTO SAM IZNIO U GORNJEM TEKSTU JE NAPROSTO MOJE VIĐENJE STVARI I NIKO SE SA MOJIM TVRDNJAMA NE MORA SLOŽITI. Allah je Najbolji Znalac!

ŠEKKUL KAMER – RASCJEPLJENJE MJESECA

Da li se dogodilo, ili će se tek dogoditi?

KOMENTAR KUR’ANSKOG AJETA 54:1

U časnom Kur’anu nalazimo u suri Mjesec (El-Kamer) ajet koji glasi:
"Približio se čas i razdvojio se Mjesec" (Kur’an, 54:1)

Da li se Mjesec razdvojio iznad doline blizu Mekke prije hidžre Muhameda Poslanika a.s. ili objavljeni ajet u Kur'anu govori o budućem događaju, koji se očekuje pri kraju vremena?
Rječničko značenje pojedinih riječi ajeta je sasvim jasno. Međutim to nam mnogo ne pomaže, odnosno nije sporno značenje ajeta nego njegovo tumačenje.
Uglavnom se tumačenja ovog ajeta svode na troje:
1. Da su Mjesec vidjeli razdvojenim u dolini Mekke Poslanik a.s., njegovi drugovi i neki od nevjernika,
2. Da poslaničko prošlo vrijeme (perfekt u ajetu) označava budućnost, te da će rascjepljenje Mjeseca biti znak približavanja Kijametskoga dana,
3. Da je Mjesec već rascjepljen, ali ne i razdvojen.

Opis događaja. Događaj se zbio na Mini u vremenu prije Poslanikove hidžre. Na mjesto gdje je sjedio Poslanik bili su sakupljeni i neki nevjernici. Oni su od Poslanika tražili nekakav znak. On je rekao: "Pogledajte u nebo !" Najednom se Mjesec raspolutio, jedan dio je otišao prema istoku a drugi prema zapadu, a brdo je bilo između. Kada su ovo čudo svi dobro vidjeli dvije polutke Mjeseca su se sastavile. Nevjernici su počeli govoriti da je Muhammed opčinio njih ili je opčinio Mjesec, ali samo čudo nisu poricali jer su ga vidjeli.
Astronomski podaci. Uz pretpstavku da se rascjepljenje dogodilo pet godina prije Hidžre (u 617. godini) raspolažemo slijedećim astronomskim podacima o pomračenjima Mjeseca u toj godini:
- Djelimično pomračenje Mjeseca koje se dogodilo 26. aprila 617. godine u 17:48 sati i koje je bilo djelimično vidljivo,
- Djelimično pomračenje Mjeseca koje se dogodilo 20. oktobra 617. godine u 03:09 sati i koje je bilo vidljivo.
Kako se ovdje radi o rascjepljenju Mjeseca, onda pomračenja ne igraju neku značajnu ulogu u ovom razmatranju, očito treba ići sa pretpostavkom da se Mjesec razdvojio kada je bio u uštapu, dakle pun Mjesec, a ne Mjesec koji je bio u prvoj ili zadnjoj četvrti ili mlađak.
Obzirom da nema preciznije vremenske odrednice ovog događaja, osim da je to bilo pet godina prije Hidžre, nije moguće doći do preciznijih podataka koji mjesec u godini je bio tada po redu i kada je bilo vrijeme njegovog uštapa.

PRVO TUMAČENJE (Da se Mjesec iznad Mekke razdvojio). Čudo rascjepljenja Mjeseca zabilježio je Imam Muhammed Ibn Ismail El-Buhari u svojoj knjizi Sahih El-Buhari. Većina njegovih hadisa govori o rascjepljenju Mjeseca na dva dijela. Jedan od njih, a prenosi ga Enes bin Malik, glasi: "Stanovnici Mekke su od Poslanika tražili da im pokaže čudo. Tako im je on pokazao rascjepljenje Mjeseca na dvije polovine, između kojih se dobro vidjelo brdo Hira." Ovo čudo je zabilježio također Imam Ebul Husein Muslim Ibn el-Hadžadž u svojoj knjizi Sahihul Muslim, gdje preko Abdullaha Bin Mesuda kaže:
"Mjesec se racijepio na dvoje za života Allahovog Poslanika. Jedan dio Mjeseca zaklanjalo je brdo, a drugi je bio iznad brda te, je Allahov Poslanik rekao: "Budite svjedoci ovome!"
U drugom hadisu, koji prenosi isti autoritet, postoji razlika u opisu događaja, a kaže se da je jedan od Mjesečevih dijelova bio iza brda, a da je drugi bio sa ove strane brda.
Hadis iz Sahih Muslima, a prenesen preko Enesa, glasi: "Stanovnici Mekke su tražili od Allahovog Poslanika da im pokaže čuda (znakove) pa im je on dva puta pokazao rascjepljenje Mjeseca."
Ovo je jedini hadis koji govori o tome da se Mjesec razdvojio dva puta. Samo Allah zna istinu.
Šejh Ebu Ala Sajed El-Mevdudi u svom komentaru prvog ajeta sure El-Kamer piše: "U ovoj suri su mekkanski nevjernici upozoreni na svoju tvrdoglavost i upornost, s kojom nastupaju protiv Allahovog Poslanika." Jedan zadivljujući fenomen rascjepljenja Mjeseca bio je očit znak istine da se proživljenje, o kojem

im je Poslanik donosio radosne vijesti, može dogoditi i da je ono blizu. Velika sfera Mjeseca razdvojila se pred njihovim očima na dva udaljena dijela. Dijelovi su se razdvojili i razmakli toliko jedan od drugog da su gledaoci sa Zemlje jedan dio vidjeli iza brda, a drugi ispred brda. Zatim su se u jednom trenutku dijelovi spojili. Ovo je bio očit dokaz istine da univerzum nije niti vječan, niti besmrtan. Velike zvijezde i planete mogu se razdvojiti dezintegrisati, sudariti jedna sa drugom i sve što je opisano u Kur'anu, vezano za Sudnji dan može se dogoditi. Materijalistički filozofi i njihovi imitatori koji pokušavaju da bace sjenu na Muhammedovo čudo rascjepljenja Mjeseca kažu: "Da je se rascjepljenje Mjeseca dogodilo, to bi znao sav svijet i događaj bi bio zapisan u svim istorijskim knjigama."

Rascjepljenje Mjeseca demonstrirano je kao dokaz poslanstva. Ono se dogodilo trenutno pred grupom poricatelja u noći kada je narod spavao. U isto vrijeme bilo je prepreka koje su spriječile da drugi vide taj događaj , kao što je magla, oblaci, vremenske razlike u pojedinim dijelovima svijeta.Sem toga nauka je bila nerazvijena u to vrijeme tako da su istraživanja bila veoma limitirana. Ovo čudo zbog toga nije bilo usmjereno na to da ga vidi čitav svijet i da o njemu pričaju svi historičari.

Krajnja tvrdoglavost nevjernika bila je u to vrijeme jako izražena. Ipak kada je Kur'an najavio događaj rascjepljenja i kad se Mjesec rascjepio, niko od njih se nije usudio poreći taj događaj o kojem govori ajet mada su oni svi poricali i odbacivali čitav Kur'an. Da ovaj događaj nisu svjedočili nevjernici, oni bi odbacili ajet 54:1 i ovu priliku iskoristili protiv Poslanika a.s. Ni Poslanikova biografija niti istorijski izvještaji ne poriču ovaj događaj. Ono što je zabilježeno kao istorija jeste da ajet kaže da će oni reći da je to očita magija, ističući da su oni događaj zvali sihrom. Govorili su: "Ako su karavani sa drugih mjesta bili svjedoci događaju, onda je istina, a ako ne onda je magija." Kada su karavani koji su stizali iz Jemena i drugih mjesta obavijestili nevjernike slijedećeg jutra da su oni bili svjedoci tom događaju, nevjernici su rekli: "Bože sačuvaj, magija Ebu Talibovog siročeta uticala je na nebesa!"

Jedan od prvih učenjaka kao što je Sad Addin At-Taftazani je rekao:"Događaj rascjepljenja Mjeseca je mutevatir isto kao isticanje vode između Poslanikovih prsta i napajanje čitave vojske, ili plakanje drvenog stuba na koji se Poslanik a.s. naslanjao dok je govorio hutbu.
Čuda su se događala da bi se dokazala tvrdnja poslanstva, da bi se poricatelji uvjerili, a ne da bi ih se prisililo da vjeruju. Ovo čudo je trebalo da ubijedi one koje su već čuli za poslanstvo Muhammedovo. Da bi se ono vidjelo iz drugih dijelova svijeta ili demonstriralo na nesumnjivo jasan način, to bi bilo suprotno mudrosti Stvoritelja i cilju ljudskog djelovanja u kosmosu. Da je mudri Stvoritelj, u skladu sa željama materijalističkih filozofa ostavio Mjesec u istom stanju nekoliko sati da bi to pokazao čitavom svijetu, i da su ovu činjenicu zabilježili svi historičari, to bi se tretiralo kao običan astronomski događaj koji ne bi bio vezan za poslanstvo Muhammeda a.s. i ne bi bio smatran dokazom poslanstva. Ili, to bi bilo jedno očito čudo koje bi prisililo ljude da vjeruju i lišilo ih slobodne volje. Kao posljedica ugalj i dijamanti (ili Ebu Džehl i Ebu Bekr) bili bi isti - cilj ljudskog bitisanja u univerzumu bio bi izgubljen. To je bio razlog što ovaj događaj nije bio pokazan čitavom svijetu i što nije zabilježen u svim knjigama istorije.

Obzirom da se događaj zbio trenutno i u vrijeme kad su ljudi spavali on naravno nije bio svugdje viđen. Čak i da su ga neki ljudi vidjeli oni ne bi vjerovali svojim očima; pa čak i kad bi vjerovali, takvi individualni izvještaji ne bi činili značajnu temu za istoričare.

Rascjepljenje Mjeseca nije bio proizvod slučaja niti se ono dogodilo kao rezultat prirodnog uzroka; uobičajeni prirodni zakoni se otuda ne mogu primjeniti na ovaj slučaj. Ustvari mudri Stvoritelj Sunca i Mjeseca je dao da se on dogodi kao dokaz poslanstva Njegovog Poslanika i da više svijetla baci na njegovo djelovanje.

Prema Mewdudiju, tradicionalisti i komentatori se slažu da se događaj zbio na Mini u Mekki pet godina prije Poslanikove hidžre u Medinu. Mjesec se razdvojio na dva različita dijela pred njihovim očima. Ta dva dijela su se razmakla jedan od drugog toliko da su gledaoci iz Mekke vidjeli jednu polovicu Mjeseca s jedne strane brda, a drugu sa druge strane. Zatim su se u jednom trenutku dvije polovine spojile. Ovo je bio očit dokaz istine da sistem univerzuma nije ni vječan ni besmrtan, on se mogao rastrojiti. Ovaj događaj pokazuje da se velike zvijezde i planete mogu rascijepiti, dezintegrisati, sudariti jedna s drugom, itd.

Kada se radi o pomračenju Mjeseca, danas milioni ljudi nisu svjesni toga, kada će pomračenje početi, kada će se Mjesec vratiti u svoj originalni sferni ili kružni oblik, uprkos tome što se tačni proračuni putem sferne geometrije o vremenu i trajanju pomračenja objavljuju u novinama.
RASCJEPLJENJE MJESECA IPAK VIĐENO NA MALIBARU ! Iako rascjepljenje Mjeseca nije zabilježeno u historijskim knjigama, u jednoj knjizi nalazimo trag. Priča o primanju Islama od strane maharađe Malibara generalno se pripisuje događaju rascjepljenja Mjeseca. Priča kaže da je maharađa ležao na svom krevetu na najvišem spratu palate. On je scenu rascjepljenja vidio, a kasnije je saznao da je poslanik Arabije pokazao ovo čudo svom narodu, pa je tako primio Islam.
DRUGO TUMAČENJE (Da će se rascjepljenje Mjeseca dogoditi u budućnosti). Većina biblijskih proročanstava, koje je objavio biblijski prorok Isaija zapisana su u Starom zavjetu u prošlom vremenu. Ovi biblijski tekstovi pokazuju da u svetim knjigama posländičko prošlo vrijeme upravo pokazuje budućnost. Ima prevodilaca Kur'ana, kako muslimana, tako i nemuslimana koji smatraju da je rascjepljenje Mjeseca predznak Sudnjeg dana, a proklamacija u ajetu 54:1 da se ono dogodilo predstavlja jedno prethodno upozorenje na događaj, koji će sigurno naići.
Sudnji dan je blizu, ali ljudi odbijaju i zaboravljaju Objavu, kao što su činili narodi Nuha, Ada, Sem'uda, Luta i faraona. "Ima li iko da primi pouku", pita Kur'an.
Evo nekoliko kur'anskih ajeta, koji pokazuju da Allah dž.š. nije Muhammedu a.s. slao čuda da bi mu pomogao da uspostavi vjeru:

"A sprječava Nas da pošaljemo znakove, jedino što su ih poricali raniji. I dali smo Semudu devu jasnim (znakom), pa su joj učinili zulm. A znakove smo slali samo (kao) zastrašivanje."
(Kur'an, 17:59)

"Pa pošto im je došla Istina od Nas, rekoše: "Zašto (mu) nije dato slično šta je dato Musau?" Zar nisu nevjerovali u ono šta je dato Musau od ranije? Rekoše: "Sihra dva, međusobno pomažuća", i rekoše: "Uistinu, mi smo u svako nevjernici."
(Kur'an, 28:48)

Jusuf Ali u svom komentaru ajeta 54:1 piše: "Poslanikovo čudo Kur'ana je drugačije i ono je trajnije od bliještavo bijele Musaove ruke i njegovog štapa."

"I govore oni koji ne vjeruju: "Zašto mu se ne spusti znak od Gospodara njegovog?" Ti si samo opominjač, a svaki narod imao je vodiča."
(Kur'an,13:7)

Da spomenemo još nekoliko ajeta, koje treba imati na umu:

“Allah je Taj koji je podigao nebesa bez stubova koje vidite, zatim se postavio na Arš. I potčinio je Sunce i Mjesec; svakoje plovi do roka određenog. Upravlja stvar; razlaže znakove, da biste vi u susret Gospodara svog bili sigurni.”
(Kur’an, 13:2)

“Sunce i Mjesec su po proračunu.”
(Kur’an, 55:5)

“Sunce - ne treba njemu da dostigne Mjesec, niti noći da pretekne dan. A sve u orbiti plovi.”
(Kur’an, 36:40)

U univerzumu vladaju precizni matematički zakoni koji svjedoče Allahovu mudrost i Njegove blagodati Njegovim stvorenjima, jer svi mi na račun te blagodati imamo toplotu i svjetlost, godišnja doba, promjene u atmosferi, od kojih život na našoj planeti ovisi.
Muhammed Asad, jedan od velikih islamskih učenjaka, o rascjepljenju Mjeseca kaže:”Većina komentatora u ovom ajetu vidi osvrt na fenomen koji je posvjedočilo nekoliko Poslanikovih drugova. Kao što je opisano od strane Poslanikovih ashaba, Mjesec se jedne noći pojavio razdvojen. Ma kakva bila priroda ovog fenomena, praktički je sigurno da se kur’anski ajet ne odnosi na to, nego na budući događaj, odnosno, pokazuje šta će se dogoditi, kada se približi Sudnji dan. (Kur’an često koristi prošlo vrijeme da bi označio budućnost, a posebno u poglavljima, koja govore o zadnjem danu i o danu proživljenja. Ova upotreba prošlog vremena ima cilj da naglasi garantovanost onoga što će se dogoditi). Tako Ragib sasvim opravdanim smatra da izraz “Mjesec se razdvojio” nosi u sebi kosmičku kataklizmu-kraj svijeta, koji će se dogoditi prije dana proživljenja. Kao što je spomenuto u Zamahšeriju, ovakvo tumačenje ima podršku nekih ranih komentatora Kur’ana.
TREĆE TUMAČENJE (da je Mjesec već rascjepljen). Pitanje koje se može nametnuti, jeste kako čitati prevedeni tekst, a da on bude u harmoniji sa datim objašnjenjem? Pogledajmo doslovni prijevod kur’anskog ajeta 54:1 od profesora Artura Arberija: “Primakao se čas: Mjesec je rascijepljen.”
Arberijev rad ima određenu reputaciju među muslimanskim i nemuslimanskim učenjacima, kao čisto akademski, objektivan i bez predrasuda.
U apologetskoj literaturi vezanoj za ovaj ajet ponegdje se mogu naći upravo ovakve tvrdnje da je Mjesec već rascijepljen, da su naučnici otkrili da na Mjesecu postoji linija podjele, itd.

Međutim, u vjerodostojnoj astronomskoj literaturi ne postoje takve tvrdnje niti otkrića, iako na Mjesecu kao što je to slučaj i sa Zemljom postoje rasjeline većih dimenzija, ali daleko od toga da se za njih može tvrditi da su upravo ono na što cilja citirani ajet rascjepljenja.
Ovdje svakako treba spomenuti **još jedno tumačenje**.
Neki smatraju da je ovaj ajet čisto metaforički izraz i da on znači to da je istina o dolasku Sudnjeg dana jasna kao Mjesec, što je teško uklopiti, pogotovo prihvatiti kao istinito tumačenje.

Ostaje nam da tragamo i razmišljamo, a Allah najbolje zna.

Osvrt na prijevode Kur'anskih ajeta u knjizi
"VODIČ ZA ISLAMSKO DJELOVANJE"
Hishama Altaliba u izdanju Udruženja ilmije,
Sarajevo, 2000

Iz prijevoda ajeta citiranih u knjizi vidljivo je da su neke riječi iz Kur'ana preskočene, neprevedene. Neke su, opet, pogrešno prevedene, a ponedje su čak u prijevod ubačene čitave izmišljene i nepostojeće rečenice. Za ozbiljnog čovjeka ovdje nastaje problem. Je li upoće moguće da su se neki naši prevodioci sa ovolikom slobodom i lahkoćom upuštali u prevođenje Kur'ana? Zbog ovoga bi prevodioca trebao uhvatiti strah jer nešto prevodi (piše) i drugima plasira da je to od Allaha, a to nije od Allaha!
Na bosanskom jeziku imamo, dakle, prijevode koje su u najvećem dijelu sumnjivog kvaliteta. Ono što dodatno zbunjuje, jeste način kako naša ulema prihvata te pojedine prijevode. Listajući našu islamsku literaturu primijetno je da većina naših profesora i doktora olahko poseže i citira prijevode u kojima su greške bjelodane. Iako to svojim očima vide i uočavaju, ipak ih citiraju. Iz tako pogrešnih prijevoda izvlači se neadekvatna argumentacija, pa se čitateljstvu plasira neka istina nalik na Kur'ansku, a ne Kur'anska. U ovakvo izraženom nemaru onih, koji bi prije svega, morali čuvati Božiju riječ i čuvati je neiskrivljenu, teško da može biti hajra.
Držim da samo doslovan prijevod može odražavati originalni Kur'anski tekst, a ne nikakav površni, ili opisni, kao što je to slučaj.
Kakav ćemo Kur'anski tekst ubuduće čitati u našoj islamskoj štampi, zavisi isključivo od uleme. Nastavi li se sadašnji trend, imat ćemo svega više, a ponajmanje originalnog Kur'anskog izraza.

Strana 13, ajet 95:5
- U prijevod ubačne nepostojeće riječi "najnakazniji lik."
- "Esfelesafilin" znači "najniži od niskih" pa je stoga prijevod ajeta netačan.
TREBA: "Potom smo ga vratili najnižem od niskih."

Strana 13, ajet 95:6
- U prijevod ubačena nepostojeća riječ "čeka", FE nije prevedeno, pa je stoga prijevod ovog ajeta netečan.
TREBA: "Izuzev onih koji vjeruju i čine dobra djela - pa oni će imati nagradu neprekidnu".

Strana 15, ajet 53:41
- SUMME nije prevedeno, DŽEZAUN nije prevedeno, pa je prijevod ajeta netačan.
- Uključene nepostojeće riječi: prema, nagrađen, kažnjen.
TREBA: "Zatim će ga platiti plaćom najpotpunijom".

Strana 16, ajet 12:109
- Riječ DAR i LE nisu prevedene, pa je prijevod ajeta netačan.
TREBA: "A sigurno je kuća Ahireta bolja za one koji se boje".

Strana 17, ajet 31:20
U ajet ubačene slijedeće nepostojeće riječi:
-kako, omogućio, koristite, postoji, milošću - pa je prijevod ovog ajeta netačan.
TREBA: Zar ne vidite da vam je Allah potčinio šta je na nebesima i šta je na Zemlji, i upotpunio vam blagodati Svoje svana i iznutra? A od ljudi je ko raspravlja o Allahu bez znanja i bez Upute, i bez Knjige osvjetljavajuće.

Strana 21, ajet 96:2
Pogrešno prevedena riječ "alek". Alek znači ono što se "zakači, prilijepi", dakle,

"zakvačak" pa je stoga prijevod ajeta netačan.
- ajet 96:3 preskočeno "WE" pa je prijevod netačan.
TREBA: "Čitaj, a Gospodar tvoj je najplemenitiji".
- ajet 96:4
TREBA: "Poučava perom"
- ajet 96:5 ubačene nepostojeće riječi: KOJI, ČOVJEK, ON, pa je stoga prijevod netačan.
TREBA: "Poučava čovjeka ono što ne zna"

Strana 34, ajet 47:38
Ubačene nepostojeće riječi:GLAVE, ON, KOJI, KAO [TO, VI, pa je prijevod ajeta netačan.
TREBA: "A ako se odvratite, zamijeniće (vas) narodom drugačijim od vas, pri čemu neće biti primjeri vaši."

Strana 36, ajet 20:44
Nije prevedeno "JETEZEKKERU" pa je prijevod ajeta netačan.
TREBA: " …da bi se poučio i pobojao."

Strana 39
Uz originalne ajete stoje pogrešni prijevodi.

Strana 40, ajet 2:31
Ubačena je nepostojeća riječ "STVARI", a "ENBIUNI" je prevedeno sa "kažite", umjesto -obavijestite- pa je prijevod pogrešan.

Strana 40, ajet 67:2
"Haleka" je prevedeno sa "dao" umjesto -stvorio- pa je stoga prijevod pogrešan.
TREBA: " ...koji je stvorio smrt i život."

Strana 40, ajet 29:2
Ubačena je nepostojeća riječ "mir" pa je stoga prijevod netačan.

Strana 41, ajet 12:22
"Lemma" nije prevedeno, pa je prijevod neispravan.
TREBA:"pošto stasa". "Atejna" je pogrešno prevedeno. TREBA: "dadosmo".

Strana 41, ajet 36:17
Ubačena je nepostojeća riječ "dužni", pa je stoga prijevod netačan.
TREBA: "A na Nama je jedino dostava jasna."

Strana 41, ajet 88:21
Ubačena je nepostojeća riječ -tvoje-, a FE nije prevedeno, pa je stoga prijevod pogrešan.
TREBA: Pa opominji, ti si samo opominjač.

Strana 41, ajet 2:256
Ubačena je nepostojeća riječ "dozvoljeno", pa je stoga prijevod ajeta netačan.

Strana 51, ajet 4:58
Ubačene su nepostojeće riječi: odgovorne službe, onima, koji, dostojni, povjerite, - pa je stoga prijevod netačan.
TREBA: "Uistinu, Allah vam naređuje da vratite emanete vlasnicima njihovim."

Strana 51, ajet 4:135
Ubačena je komplet izmišljena rečenica. "Ta Allahovo je da se brine o njima."
TREBA:" Pa Allah je bliži njima dvoma."

Strana 92, ajet 61:2
Ubačene su riječi "jedno, drugo" pa je stoga prijevod netačan.
TREBA:" Zašto govorite ono što ne radite".

Strana 166, ajet 3:191
Umetnuta je nepostojeća riječ " ležeći", a nije prevedena riječ "sjedeći", pa je stoga prijevod ajeta netačan.
TREBA:" Na bokovima svojim".

Strana 173, ajet 9:128
Ubačena je jedna čitava izmišljena rečenica: " Jedva čeka da pravim putem pođete".
TREBA: Umjesto ove rečenice treba da stoji "brižan je za vas".

ZVIJEZDA SIRIUS

RAZJASNIMO ZABLUDE

O tumačenju kur'anskog ajeta 53:49

U časnoj knjizi Kur'anu nalazi se jedan ajet veoma kratak, zanimljiv, a on glasi:
"We enneHu Huwe Rabbu Ši'ra", što u prijevodu znači:
"I da je On, On Gospodar Siriusa." (Kur'an, 53:49)

Gore pomenuti ajet usmjerava naše misli ka nebu, i to u sektor sazvježđa Veliki Pas (Canis Major). Vjerovatno su se mnogi zapitali razmišljajući o ovom ajetu, šta je to Sirius i zašto baš njega Allah Svemogući spominje. Odgovor je jasan: Sirius je najsjajnija zvijezda vidljivog neba. Zbog tog sjaja su ga neki stari narodi obožavali, smatrajući ga božanstvom. Klasični komentar ovog ajeta je da on stavlja do znanja da je uzaludno klanjati se Siriusu, jer Allah je njegov Gospodar! Sirius se nalazi na veoma rijetkom dijelu Mliječne Staze (naše galaktike), pa ga nije teško pronaći na večernjem zimskom nebu, obzirom na njegov sjaj. Ako ga uporedimo sa zvijezdama koje vidimo u isto vrijeme, Sirius je više od četiri puta sjajniji od Kapele (Alfa Kočijaša) i Rigela (Beta Oriona), koji spadaju u deset prividno najsjajnijih zvijezda neba. Površinska temperatura Siriusa je 10.000 °C, a Sunca 6.000 °C.
Na bazi temperature izveden je zaključak da Sirius po jedinici površine zrači 7,7 puta više svjetlosti od Sunca. Također je njegova masa 2,3 puta veća od Sunčeve. Za one koji bi htjeli vidjeti zvijezdu o kojoj govori Kur'an, treba napomenuti da je Sirius u ljetnjim mjesecima nevidljiv, jer i izlazi i zalazi u toku dnevne svjetlosti.
Npr. 1. jula izlazi u 8 sati i 30 minuta, na sred neba je u 13 sati, a zalazi u 18 sati. U zimskim mjesecima treba ga tražiti na južnom sektoru neba, dosta nisko nad horizontom. Pet najsjajnijih zvijezda neba su: Sirius (prividni sjaj -1,47), Arktur (-0,06), Vega (0,04), Kapela (0,05), Rigel (0,14).

Što se tiče prijevoda ovog ajeta, svi bosanski prevodioci Kur'ana uglavnom ga ispravno prevode.
Međutim, kad je u pitanju njegovo tumačenje, onda tu nailazimo na čudne

komentare koji su po svoj prilici rezultat neznanja ili nedovoljno uloženog truda u sagledavanju činjenica o Siriusu.
Zbog toga je interesantno pogledati kako su naši najpoznatiji prevodioci komentarisali ovaj ajet.
U ovom razmatranju poslužićemo se kartom sjevernog neba "Severni hvezdna obloha 2000" koja je štampana u Pragu 1985. godine.

Komentar u prijevodu Pandža-Čaušević:

"Stari su Arapi obožavali zvijezdu Sirius ili Sjevernjaču, pa se ovim časnim ajetom ističe da to nema nikakve vrijednosti, jer je Gospodar te zvijezde Allah, pa im ona ne može ništa pomoći."

Naš komentar: Treba znati da se Sirius može vidjeti nad južnim horizontom u sazviježđu Canis Maior (Veliki Pas) i da ima veliku lučnu udaljenost od zvijezde Polaris (Sjevernjače), prema kojoj je usmjerena Zemljina osa rotacije. Sem toga, Sjevernjača je daleko slabijeg sjaja od Siriusa, pa je naprosto neshvatljivo otkud poistovjećivanje ove dvije zvijezde.

Komentar u prijevodu Besima Korkuta:

"Sirius, zvijezda koju je arapsko pleme Huza smatralo bogom."

Naš komentar: U prvim izdanjima Korkutovog prijevoda Kur'ana nalazi se skoro istovjetan komentar kao kod Čauševića, što pokazuje da je on preuzet iz tog prijevoda, a to je tvrdnja da je Sirius Sjevernjača. Kasnije je taj komentar nestao, jer su redaktori ovog prijevoda vjerovatno uočili grešku, pa su sporni dio komentara izbacili iz novijih izdanja.

Komentar u prijevodu Enesa Karića:

"Eš-Ši'ra jeste zvijezda plamteća, koju zovu još Mirzamu-l-Džewza (zvijezda Gama u Orionu), a koju je jedna skupina Arapa obožavala. Ovim se ajetom ukazuje da je Allah dž. š. Gospodar te zvijezde i da Njemu treba da ljudi robuju, a ne zvijezdama (niti bilo čemu drugom osim Njemu)."

Naš komentar: Netačna je tvrdnja da je Sirius zvijezda Gama Oriona.

1. Tačno je da se Sirius nalazi u sazviježđu Veliki Pas (Canis Maior), **a ne** u sazvježđu Orion.
2. Tačno je da je Sirius zvijezda Alfa u sazviježđu Veliki Pas, **a ne** zvijezda Gama u Orionu.
3. Tačno da je zvijezda Bellatrix Gama Orionis, **a ne** Sirius.

Još neke činjenice o zvijezdi Sirius

Sirius je značajna zvijezda, ona nije najsjajnija zvijezda u našoj galaktici, ali je za nas najsvjetlija zbog njene relativne blizine od svega 8,7 svjetlosnih godina, te je otud jedan od Sunčevih susjeda. Ona je dvostruko veća od Sunca i sjajnija je 23 puta. Zvijezdu Sirius prati daleko manja blijeda zvijezda poznata kao Sirius B. Previše slabašna da bi se vidjela bez savremenih teleskopa, Sirius B je izuzetan primjer "bijelog patuljka", beskrajno gustog objekta (kašika njenog materijala težila bi 2,5 tone!) prosječnog prečnika 32.000 km.
Sirius (prevedeno sa grčkog) znači "prženje" ili "iskrenje", a lahko je vidjeti zbog čega. Na sjevernim geografskim širinama ova se zvijezda ne diže naročito iznad horizonta. Zbog toga njeno svjetlo mora putovati kroz deblji dio atmosfere da bi stiglo do nas, u poređenju sa zvijezdom koje je direktno iznad glave. Čak i u najmirnijim zimskim večerima Zemljina atmosfera je turbulentna. Gledajući u Sirius primjetićete njegovo bljeskanje, kao da mijenja boje - bijela, plava, zelena, plava, narandžasta, itd.
Ovo nema ništa sa samom zvijezdom. Fenomen koji se događa je poznat kao treperenje i on je rezultat distorzije zvjezdane svjetlosti kad ona prolazi kroz Zemljinu atmosferu - što je zvijezda niže i što je svjetlija, to će treperenje biti izraženije.

FORMIRANJE GVOŽĐA (TEŠKIH ELEMENATA)

“On je samo Opomena svjetovima.
A sigurno ćete saznati vijest njegovu nakon (izvjesnog) vremena.” (Kur’an, 38:87,88)

Kur’an je potsjetnik ljudima sve do dana Sudnjega. On sadrži informacije, koje čovjek otkriva s vremenom. Zbog toga je Kur’an objava s Allahovim znanjem i svaki pojedini ajet, koji je u njemu objavljen, ne izmiče tom znanju.
Energija ranog Sunčevog sistema nije bila dovoljna da proizvede elementarno gvožđe. U proračunavanju energije potrebne za proizvodnju jednog atoma gvožđa utvrđeno je da je ona bila 4 puta veća od energije čitavog Sunčevog sistema. Drugim riječima, ukupna energija Zemlje, ili Mjeseca, ili Marsa, ili bilo koje druge planete, nije dovoljna da formira jedan novi atom gvožđa. Čak sva energija Sunčevog sistema nije to u stanju učiniti. Naučnici vjeruju da je gvožđe izvanzemaljskog porijekla, koje je na nju spušteno, a ne u njoj formirano.
U jednom kur’anskom ajetu čitamo:
“Zaista smo slali poslanike Naše sa dokazima jasnim i objavljivali s njima Knjigu i mjerilo, da svijet postupa po pravdi. I spustili smo gvožđe - u njemu je sila `estoka i koristi za ljude - i da Allah zna ko pomaže Njega i poslanike Njegove u nevidljivom. Uistinu! Allah je Silni, Svemoćni.”
(Kur’an, 57:25)
Teorije koje govore o formiranju planeta radikalno su se izmijenile. Danas većina astronoma vjeruje da su Zemlja i druge planete originalno formirane od magline, koja je okruživala Sunce. Smatra se da se to dogodilo prije 5 milijardi godina. Proučavanje radioaktivnog materijala na Zemlji pokazuje da on ne bi mogao biti stariji od ovog, jer da jest, taj materijal bi propao i pretvorio u olovo.
Ova teorija je poznata kao moderna nebularna hipoteza nakon modifikacije stare nebularne hipoteze. Ali, kako se maglina sastojala primarno od vodika i helijuma, ova hipoteza ne nudi zadovoljavajuće objašnjenje, kako su se na Zemlji formirali teži elementi, a takođe i na kamenim unutrašnjim planetama (Merkuru, Veneri i Marsu). Vanjske gasne planete (Jupiter, Saturn, Neptun i Uran) su po sastavu vrlo slične Suncu. Najveći dio njihove mase, kao i kod Sunca, sastoji se od vodika i helijuma. Tako da je njihovo formiranje u skladu sa nebularnom hipotezom. Upravo prisustvo težih elemenata na kamenitim planetama je ono što još nije objašnjeno na zadovoljavajući način.
Oko formiranja ovih težih elemenata Kur’an daje značajnu informaciju. Ovo je zagonetka, koju nebularna hipoteza nije uspjela riješiti.
U Kur’anu se kaže da je gvožđe spušteno na Zemlju u kasnijoj fazi, kada je Zemlja već bila inicijalno formirana.
Riječ “spustili smo” jasno pokazuje da je Zemlja ranije postojala. Ova zapanjujuća informacija potvrđuje nebularnu hipotezu i rješava njenu preostalu zagonetku. Značajna činjenica ovdje je što Kur’an, ne samo da je u skladu sa modernom teorijom, nego i sama teorija mora potražiti svoju validnost u Kur’anu.
Formiranje teških elemenata nameće i druga pitanja. Atomi tih elemenata sastoje se od jezgara oko kojih orbitiraju elektroni. Jezgro ili nukleus sadrži izvjestan broj protona pozitivno naelektrisanih i jedan broj neutrona koji su neutralni po naelektrisanju. Ali kako se ista naelektrisanja odbijaju, a suprotna uzajamno privlače, možemo očekivati da se nukleus rascijepi u nastojanju svakog protona da se udalji od drugog protona. Šta je to onda što ih drži zajedno?
Gravitacija, obzirom na masu protona i neutrona, sigurno nije dovoljna. Vjeruje

se da postoji jaka vezujuća sila, daleko, daleko jača od gravitacije. Jezikom brojki rečeno to je broj deset sa trideset i devet nula. Ova vezujuća sila je veća što je element teži i vjeruje se da je ta vezna sila unutar atoma gvožđa veća od slobodne energije, koja se nalazi u Sunčevom sistemu! Ovo nam ponovo izgleda kao sugestija da ovi teži elementi nisu mogli biti formirani u Sunčevom sistemu, što je u skladu sa informacijom datom u Kur'anu.

Kako supernove proizvode teške elemente?

Tim astronoma Nase došao je ključnih podataka, koji rasvjetljavaju kako se gvožđe, silicij i drugi elementi formiraju u masivnim eksplozijama supernova. Prvi put su naučnici jasno identificirali šta nastaje i gdje, duboko unutar eksplodirane zvijezde. Za vrijeme svog životnog vijeka zvijezde su fabrike, koje koriste najprostiji element hidrogen i pretvaraju ga u teži. Nakon što potroše sav hidrogen u svom jezgru, zvijezde počinju kolapsirati, a njihovi centralni dijelovi formiraju crne rupe, dok ostatak zvijezde bude raznesen strahovitom supernova eksplozijom.

Supernove su rijetke, pojavljuju se jednom u 50 godina u galaksijama našeg tipa. Jednom oslobođeni sa zvijezda novostvoreni elementi mogu uzeti učešće u formiranju novih zvijezda i planeta u velikom ciklusu, koji se ponavljao nekoliko puta. Značajno je shvatiti da naša planeta Zemlja, a i samo čovječanstvo pripada ovom velikom kosmičkom ciklusu.